

УДК 316.62-057.857:178

DOI <https://doi.org/10.32838/2709-3093/2022.2/09>

Кременчуцька М.К.

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

Данілова О.С.

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

Мендело В.В.

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»

ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛЮ ПОВЕДІНКИ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ, СХИЛЬНОЇ ДО ШКІДЛИВИХ ЗВИЧОК

Наразі спостерігається тенденція зниження віку, з якого людина стає схильною до шкідливих звичок, що є особливо актуальним серед студентської молоді. Стаття присвячена визначенню стилю поведінки молоді в конфлікті, яка є вживає ненормативну лексику та є схильною до алкогольної залежності. Проаналізовано наукові підходи до проблеми вітчизняних та зарубіжних вчених, на основі чого встановлено, що комплексних досліджень з цього питання наразі недостатньо. Визначено особливості сприйняття суспільством вживання нецензурної лексики, а саме – толерантне і терпиме ставлення до цього, що впливає на дедалі більше розповсюдження її вживання студентською молоддю. Роз'яснено поняття «нецензурної лексики» та наведено перелік функцій, які вона виконує. Пояснюються суб'єктивні та об'єктивні причини виникнення позитивного сприйняття алкоголю, що викликані не на основі фізіологічної дії алкоголю, а являють собою проєкцію психологічних схильностей, потреб і очікувань на певний психофізіологічний фон алкогольного сп'яніння. Стверджується, що значний вплив на формування схильності до алкогольної залежності вчиняє група людей (зазвичай сприймають як антисоціальне угруповання), в якій молода людина набуває певного статусу, знаходить місце для самоствердження, формування самоповаги і задоволення інших власних психологічних потреб, задоволення яких в родині, школі чи в іншому прийнятному позашкольному заході було неможливим. Встановлено, що алкологізація стає неминучим компонентом асоціальної поведінки членів такого угруповання, сприяє виникненню конфліктних ситуацій у молоді. Наведено результати емпіричного дослідження, проведеного зі студентами 1-2 курсу у віці 17-19 років (всього взяло участь 68 осіб) з використанням методики «Чи є ви алкоголіком?» Спікарда-Томпсона, анкети по вивченню використання ненормативної лексики та методики К. Томаса «Стратегії поведінки в конфліктних ситуаціях» в адаптації Н.В. Гришиної. Отримані результати підтвердили тенденцію до збільшення частоти використання лихослів'я серед молоді. Констатовано, що здебільшого нецензурна лексика використовується студентами несвідомо. Визначено, що більшість молодих людей використовує більше 2 стилів поведінки у конфлікті. Описано ключову різницю у використанні певної стратегії поведінки в конфлікті між індивідами, які схильні до алкоголізму та осіб, які не страждають від шкідливих звичок.

Ключові слова: шкідливі звички, нецензурна лексика, алкогольна залежність, конфлікт, поведінка, молодь.

Актуальність даної теми зумовлена тенденцією зниження віку, з якого людина починає руйнувати свій фізичний, інтелектуальний та духовний стан, шляхом залучення до таких форм поведінки як вживання ненормативної лексики, алкоголю, тютюнопаління тощо, а також тенденція до збільшення частоти вживання зазначених шкідливих звичок. Визначення типових особистісних профілей осіб, які схильні до алкогольної залежності,

а саме використання ними того чи іншого стилю поведінки в конфлікті, за допомогою емпіричного дослідження надає змогу констатувати відмінності по певних рисах особистості з молодими людьми, які не схильні до алкогольної залежності.

Наразі ця проблема є доволі дискусійною в науковому колі, наприклад, була розроблена як асоціальна поведінка в дослідженні Паттерсон Г., як інформаційна модель поведінкових навичок

у А.Г. Макєєва, як когнітивна модель зміцнення здоров'я у Н.Н. Іванець, В.Є. Пеліпас, як копінг-концепція для профілактики психосоціальних розладів в підлітковому віці у Н.Н. Сирота, В.М. Ялтонський; як дослідження з превентивної педагогіки у Д.В. Колесова, З.В. Коробкіна, А.Н. Маюрова, С.А. Завражана, А.Н. Якушева та ін. Проте комплексних досліджень з цього питання поки недостатньо.

Постановка завдання – дослідження проявлення особливостей вживання ненормативної лексики та схильності до алкоголізму у студентської молоді (студенти 1 та 2 курсу) через стиль поведінки у конфлікті.

Виклад основного матеріалу. Спрямованість проблем у молоді дуже різноманітна: жодна з проблем не є обов'язковою для певного віку, але окремі її варіанти можуть проявлятися в будь-який момент. Оптимальним для успішного розвитку особистості є задоволення сьогоденням і водночас прагнення до майбутнього. Основною проблемою нормального перебігу процесу є проблема розвитку та відповідності очікуванням суспільства, яка сьогодні сама по собі дуже суперечлива.

Вживання ненормативної лексики серед студентської молоді є наразі настільки розповсюдженим, що як зазначає Бончук Н.В., «з психолого-педагогічної проблеми воно змістилось в розряд ознак невихованості й недоліків культури мови, негласно вважаючись буденним, хоч і неприємним, елементом молодіжної контркультури. Феномен підліткового лихослів'я має безліч причин, і є проблемою в достатній мірі недооціненою, адже у соціумі наразі спостерігається доволі спокійне, а місцями й толерантне ставлення до вживання інвективної лексики. Розповсюдження лайки та зниження рівня соціальної критики щодо її поширення сприяє її засвоєнню дітьми. Терпиме ставлення суспільства до подібних явищ сигналізує про зміни в масовій свідомості людей, появі нових типів міжособистісних відносин і стереотипів комунікативної поведінки» [1, с. 440].

Проблема використання ненормативної лексики як соціокультурного явища знайшла своє відображення в психолінгвістиці та психології у вигляді порушення агресивної, конфліктно-орієнтованої поведінки. Нецензурна лексика – це мова, наповнена нецензурними словами, нецензурними виразами, лайкою. Це явище має багато визначень: нецензурна лексика, недруковані вирази, лихослів'я, інвективна лексика, вербальна агресія.

Функція ненормативної лексики, як вказує І.А. Стернін, – це розслаблення, зняття стресу,

звільнення емоцій, які переживає людина в даний момент, що супроводжується спонтанністю, спонтанними реакціями. Лаяння дозволяє зняти емоційне напруження, «випустити пар» [4]. В.І. Желвіс стверджує, що в деяких ситуаціях використання нецензурної лексики може створити видимість активного пошуку виходу з емоційної напруги. На його думку, ненормативна лексика – це вихід із емоційного напруження [2].

Не менш розповсюдженим явищем є і алкогольна залежність серед молоді. Суб'єктивна тяга до вживання алкоголю не пояснюється привабливістю для людини психофізіологічних станів, які виникають при цьому, зважаючи на те, що 80% студентів відчувають огиду або байдужість при першому вживанні алкоголю. Останнє зазвичай зумовлюється наявністю двох причин – об'єктивної та суб'єктивної. Перша полягає в наявності алкогольних звичаїв та традицій, які тривалий час відбудовувались у певному культурному середовищі; друга – в первинних алкогольних установах, які базуються на повсякденних, антинаукових знаннях про фармакологічні властивості алкоголю. Проте внутрішня картина, яку людина починає приписувати дії алкогольного напою, створюється здебільшого не самою фізіологічною дією алкоголю, а перш за все, проекцією психологічних схильностей, поточних потреб і очікувань на певний психофізіологічний фон алкогольного сп'яніння, спотворенням в сприйнятті джерел бажаного стану.

Позитивне сприйняття алкоголю в першу чергу пов'язане з впливом групи, який здійснюється через формування певного ставлення до всього ритуалу пиття. Характерним є «культивування» ейфорії сп'яніння, що досягається особливою емоційною зараженістю, очікуванням, підйомом під час приготування та очікування напою, подальшою проекцією цієї психологічної схильності до стану сп'яніння, колективним взаємовикликанням у процесі сп'яніння. Тобто обирають не алкоголь, а компанію, групу, в якій випивка є обов'язковим елементом спілкування та проведення часу. Це компанія, група, яку в літературі називають по-різному – «вулиця», «подвір'я», «асоціальне угруповання» і т. д. Вона може бути як однорідною за віком, так і неоднорідною (що зустрічається частіше), з двома-трьома старшими ватажками. Саме в цих групах і, на жаль, ніде більше, молодь знаходить справжнє поле для самоствердження, може нарешті набути високого статусу, проникнутого самоповагою, чого не вдалось досягнути ні в шкільному середовищі, ні в

родині, ні в будь-якому іншому соціально прийнятному позашкільному заході.

Саме групове пияцтво часто відіграє роль психологічної віхи, свого роду посвячення в членів групи. Уміння пити, «носити» якомога більше символізує дорослість у групі, сприймається як ознака особливої сили та мужності, що виділяє лідера і гідна поваги. У той же час на споживання алкогольних напоїв потрібні гроші, яких у студентської молоді відносно дуже мало, що часто штовхає групу на перші яскраво виражені асоціальні дії.

Стиль алкоголізації, прийнятий в «алкогольний компанії», починає сприйматися як природний і нормальний, остаточно формується психологічна готовність до некритичного сприйняття алкогольних звичаїв.

З часом виявляється досить жорстка внутрішня структура групи з частими тенденціями до асоціальної активності, яка відбувається під диктатом її керівної частини, до якої іноді входять особи, які перебувають на обліку в поліції, можливо раніше судимі. В результаті новоспечений учасник такого угруповання майже приречений на проходження «обов'язкової програми», яка починається з п'яного хуліганства і доставлення до відділення поліції, а закінчується серйозними правопорушеннями. Нерідко спостерігається тенденція лідерів і більш «досвідчених» членів малих угруповань молоді до споживання абстинентів і новачків як самоствердження. Таким чином – і це дуже важливий висновок – алкоголізація влітається в тканину асоціальної поведінки, стаючи її неминучим компонентом.

З початком жорстокого поведіння у студентської молоді відразу ж виникають конфлікти в навчальному закладі, на роботі, в сім'ї. Однак, як правило, ця протидія мікросередовища обмежується або заходами репресивного характеру (учасникам догани, застосування адміністративних заходів), або їх «лякають» наслідки алкоголізму, шкідливі перспективи в зв'язок з «поганою компанією».

Поглиблення конфліктних ситуацій призводить до того, що молоді люди найчастіше легко і без жалю переривають навчання в коледжі, технікумі, університеті. Вони не затримуються надовго і на одному місці роботи, мотивуючи відхід (зазвичай скандальний) тим, що їм не подобається спеціальність, яка їх раніше приваблювала. Однак якщо їм дати іншу роботу, історія повторюється.

Було проведено емпіричне дослідження, контингентом якого обрано курсантів національного університету «Одеська морська академія». Сту-

денти 1 та 2 курсу факультету автоматики та електромеханіки. На початковому етапі у дослідженні взяли участь 68 осіб, усі хлопці.

Курсантам було запропоновано анкету про нецензурну лексику та її роль у їхньому житті. Далі надано тест на алкогольну залежність (куратор курсу, знаючи про мету дослідження, сама вказала на студентів, із якими треба було працювати) за методикою «Чи є ви алкоголіком?» Спікарда-Томпсона. Після того, як студенти пройшли опитувальник, вони були поділені на групи порівняння для подальшої діагностики.

Отримані результати підтвердили тенденцію до збільшення частоти використання лихослів'я серед молоді. Лихослів'я має не тільки форму захисту та агресії, а являється шкідливою навичкою, яку формує та допускає соціальне оточення. Багато молодих людей використовують ненормативну лексику у своєму повсякденному спілкуванні. Їх оточення теж сприймає лихослів'я як звичайну річ. Молоді люди навіть не розглядають такий вид лексики з позиції культури людини. Зростання використання інвективної лексики спостерігається також в різних засобах масової інформації.

Сучасна студентська молодь заміщує вираз своїх емоцій вербально ненормативними словами. Курсанти зазначили, що частіше роблять це «на автоматі», тобто несвідомо сваряться нецензурно замість того, щоб розібратися із своїми емоціями. Це стало для них шкідливою навичкою, яка псує молодим людям шлях до здорового образу життя та має деструктивний характер.

Окремо слід розглянути результати тесту із виявлення особливостей поведінки у конфлікті, який дав такі результати: виявлено, що більшість випробовуваних вибірки, схильні використовувати трохи більше 2-х стилів поведінки у конфлікті.

Експериментальна група: 77% осіб, які є схильними до алкоголізму, в конфліктній взаємодії вважають за краще використовувати 1 стиль поведінки; лише 23% здатні використовувати 2 стилі поведінки в конфлікті (вибір конкретного стилю залежить від особистісних особливостей випробуваного).

Контрольна група: Щодо вибірки з відсутністю схильності до алкоголізму, то тут: 60% осіб використовують 1 стиль поведінки у конфлікті, 26% осіб використовують 2 стилі поведінки, 7% осіб – 3 стилі, 7% осіб у конфліктній взаємодії здатні використовувати усі 5 стилів поведінки.

Ці дані свідчать, що курсанти, які не схильні до алкоголізму виявляються більш гнучкими у виборі моделей поведінки, а отже, вони адаптовані до

Таблиця 1

Вподобання у стилях поведінки у конфлікті

Група	Опір		Співпраця		Компроміс		Уникнення		Пристосування	
	Ос.	Частка	Ос.	Частка	Ос.	Частка	Ос.	Частка	Ос.	Частка
1	5	0,14	6	0,17	12	0,33	8	0,22	5	0,14
2	1	0,03	9	0,23	20	0,5	6	0,14	4	0,1

Де: 1 – особи, що схильні до алкоголізму; 2 – особи, які не схильні до алкоголізму.

Таблиця 2

Відкидання стилів поведінки у конфлікті

Група	Опір		Співпраця		Компроміс		Уникнення		Пристосування	
	Ос.	Частка	Ос.	Частка	Ос.	Частка	Ос.	Частка	Ос.	Частка
1	10	0,3	6	0,18	5	0,15	9	0,27	3	0,1
2	17	0,59	1	0,03	0	0	4	0,14	7	0,24

Де: 1 – особи, що схильні до алкоголізму; 2 – особи, які не схильні до алкоголізму.

навколишньої дійсності; більшою мірою схильні враховувати конкретні (об’єктивні) умови ситуації, свої особисті особливості та можливості, здатні прогнозувати та конструювати конфліктну взаємодію. Це дозволяє зробити припущення про те, що такі люди в конфлікті є більш ефективними та продуктивними, ніж особи, які схильні до алкоголізму.

Представляло інтерес простежити часткове співвідношення переваг виборів. До цієї таблиці ми включили подвійні, потрійні і численні вибори курсантів (табл. 3).

віці, ми дійшли висновку, що вибір даного стилю закономірний і зумовлений віково-психологічними особливостями.

Стиль співпраці використовують 28% випробуваних. Цей стиль присутній у поведінковому репертуарі людей, здатних регулювати та контролювати свою поведінку та поведінку інших людей; вони мають добре розвинений соціально-вольовий контроль. Вибір цього стилю поведінки у конфлікті також є закономірним.

Таблиця 3

Співвідношення виразності стилю поведінки у конфлікті

Групи	Опір	Співпраця	Компроміс	Уникнення	Пристосування
1	0,20	0,20	0,40	0,26	0,16
2	0,10	0,36	0,74	0,26	0,20
3	0,15	0,28	0,57	0,26	0,18

Де: 1 – особи, що схильні до алкоголізму; 2 – особи, які не схильні до алкоголізму; 3 – вся вибірка.

Звернемося до рис. 1, де представлено візуально ступінь виразності вибору стилю поведінки у конфлікті курсантів, схильних до шкідливих звичок та відсутністю таких.

Так, для більшості досліджуваних даної вибірки характерно використання в конфліктній ситуації стилю компромісу. 57% курсантів схильні використовувати стиль поведінки обережних, раціонально мислячих людей, орієнтованих на збереження соціальних відносин на шкоду спільній меті та завданням. Тактика цього стилю – поступове зближення інтересів та зведення їх до загального балансу сил і потреб, що потребує ясного розуміння ситуації, здатності відстежувати розвиток подій, вміння ясно, логічно мислити та адекватно оцінювати свої сили та можливості. Виходячи з аналізу психологічної літератури щодо проблеми розвитку особистості в молодому

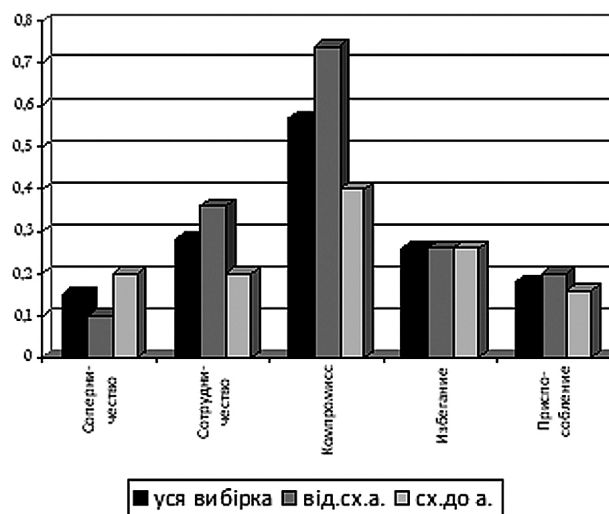

Рис. 1. Ступінь виразності стилю поведінки у конфлікті, в %.

Стиль уникнення знаходиться на третьому місці за поширеністю. Як основний його використовують 27% студентів. Це стиль, орієнтований збереження статусу свого «Я». Характеризується спробами уникнути конфліктної взаємодії. Даний стиль властивий людям зі зниженою самооцінкою та недостатньо розвиненим соціальним інтелектом. Припускаємо, що використання цього стилю є своєрідним психологічним захистом, способом уникнути непотрібної напруги. У певних ситуаціях цей стиль можна розглядати як своєрідний спосіб збереження відносин у середовищі людей з домінуванням шкідливих звичок. Аналізуючи психолого-психіатричну літературу щодо проблеми алкоголізації людини, слід зазначити, що даний відсоток для вибірки схильної до алкогольної залежності є нормою.

Використання стилю пристосування як ведучого притаманне 18% всіх випробуваних. Досить рідко вдаються учасники конфліктної взаємодії до стилю пристосування. Можна припустити, що використання цього стилю також дозволяє уникати непотрібної напруги у відносинах та зберігати значні соціальні відносини.

Можливо, що стилі пристосування та уникнення є звичними способами поведінки, успадкованими ще від підліткового віку, що дозволяють знизити рівень тривоги та напруги, дати тимчасове полегшення та ілюзію вирішення ситуації. Це пояснюється тим фактом, що далеко не завжди особистість у віці 18-19 років є «зрілою», а способи її захисту сформованими, стратегії поведінки раціональними та продуманими. Тому слід зазначити, що профілактика алкоголізації населення має починатися ще з молодшого шкільного віку – перш, ніж набудуть чинності підліткові тенденції розвитку.

Стиль суперництва, як ведучий, використовується у 15% випадків. Властивий цей стиль переважно активним і агресивним чоловікам з мотивацією активно-оборонної поведінки та/або самоствердження. Слабку виразність даного стилю поведінки можна пояснити тим, що у молодому віці знижується гострота міжособистісних конфліктів, тривожність, негативізм; підвищується контактність та товариськість, відбувається стабілізація внутрішнього життя, нормалізується самооцінка, встановлюється та стабілізується ціннісно-орієнтаційна система особистості. Все це сприяє зниженню рівня конфліктності особистості та прагненню раціонально поводитися в різних ситуаціях, хоча більша половина, схильних до алкоголізму відзначають, що після прийняття

спиртного їх суперництво вже буде на першому місці. Ці курсанти часто ставили питання щодо анкети про поведінку у конфлікті у зв'язку з тим, у якому стані він перебуває в цей момент, адже у зміненому стані свідомості під впливом алкогольного сп'яніння їх дії будуть різними.

Що стосується відмінностей у групах, випробуваних з різною вираженістю схильності до алкогольної залежності, то спостерігається наступна диференціація у виборі стратегії поведінки в конфлікті: індивіди схильні до алкоголізму (20%) частіше, ніж ті, у кого ця схильність не виражена (10%), використовують стиль суперництва (включаючи численні вибори).

Вони частіше, ніж схильні до алкоголізму використовують стилі компромісу (контр. гр. – 73%; екс. гр. – 40%) і стиль співпраці (контр. гр. – 37%; експ. гр. – 20%).

Достовірність цих відмінностей підтверджується за підрахунком критерію Манна-Уїтні на рівні $p = 0,01$.

Крім того, можна відзначити, що у індивідів, які не страждають від шкідливих звичок, більш чітка диференціація у виборі стилю поведінки, ніж у схильних до алкоголю.

Це можна пояснити: 1) тим, що молоді люди з відсутністю схильності до алкоголізму більшою мірою схильні дотримуватися загальноприйнятих правил поведінки у соціумі, звідси і вибір таких стилів поведінки, як: компроміс, співробітництво; 2) тим, що молоді люди з відсутністю схильності до алкоголізму більш орієнтовані на збереження соціальних відносин, тоді як з появою шкідливих звичок люди все частіше орієнтовані на результат, звідси і використання відповідних стилів поведінки.

Аналізуючи проблему вибору стилю поведінки у конфлікті серед молоді зі шкідливими звичками, ми встановили, що групи курсантів відрізняються за виборами стилів поведінки у конфлікті. Це свідчить про те, що вже на цьому етапі можна припустити, що випробувані надають перевагу якомусь стилю поведінки у конфлікті під впливом шкідливих звичок.

Висновки. На основі проведеного емпіричного дослідження можна стверджувати, що спостерігається диференціація у виборі стратегії поведінки в конфлікті: індивіди схильні до алкоголізму (20%) частіше, ніж ті, у кого ця схильність не виражена (10%), використовують стиль суперництва (включаючи численні вибори). Вони частіше, ніж схильні до алкоголізму використовують стилі компромісу (контр. гр. – 73%; екс. гр. – 40%)

і стиль співпраці (контр. гр. – 37%; експ. гр. – 20%). *Достовірність цих відмінностей підтверджується за підрахунком критерію Манна-Уїтні на рівні $p = 0,01$.*

Можна відзначити, що у індивідів, які не страждають від шкідливих звичок, більш чітка диференціація у виборі стилю поведінки, ніж у схильних до алкоголю. Індивіди, не схильні до алкогольної залежності, мають більш високі загальні розумові здібності; частіше, ніж випробувані другої групи показують своє прагнення

влади та домінуванню; більш сміливі та запозятливі у соціальних відносинах; вони більш проникливі розважливіші, ніж курсанти зі шкідливою звичкою – випивати, які більшою мірою нестримані у своїй поведінці та емоціях. більшою мірою підозрілі. *Достовірність цих відмінностей була підтверджена за підрахунком критерію Манна-Уїтні, при $p < 0,05$.* Встановлено на достовірному рівні ($p < 0,05$) кореляційні зв'язки між особистісними рисами респондентів та схильністю до алкоголізації.

Список літератури:

1. Бончук Н.В. Аспект ліхослів'я в комунікативній поведінці підлітків та юнацтва. Молодий вчений, 2016. № 4(31). С. 440–447
2. Жельвис, В.И. Плывем. Куда ж нам плыть? Задачи изучения сквернословия. Юрислингвистика-6: Инвективное и манипулятивное функционирование языка / Под ред. Н.Д. Голева Барнаул, 2005. С. 31–35
3. Данилова Е.С. Сквернословие – индикатор Духовного кризиса Личности. Збірник тез доповідей Третьої Всеукраїнської курсантсько-студентської науково-практичної конференції (24 листопада 2017 р.). Одеса : Військова Академія, 2017. 328 с.
4. Стернин И.А. Проблема сквернословия. Воронеж : «Истоки», 2011. 21 с.
5. Танасійчук Ю.М., Бойко Ю.С., Соколенко Л.С. Проблеми формування культури здорового способу життя студентів закладів вищої освіти. Перспективи та інновації науки, 2022. №1(6). С. 339–350.

Kremenchutska M.K., Danilova O.S., Mendelo V.V. EMPIRICAL STUDY OF STYLE OF BEHAVIOR OF STUDENT YOUTH PRONE TO BAD HABITS

Currently, there is a trend of decreasing age, from which a person becomes prone to bad habits, which is especially relevant among student youth. The article is devoted to defining the style of behavior of young people in conflict, who use profanity and are prone to alcohol dependence. Scientific approaches to the problem of domestic and foreign scientists are analyzed, based on which it is established that comprehensive research on this issue is currently insufficient. The peculiarities of the public perception of the use of obscene language are determined, namely a tolerant attitude to it, which affects the growing prevalence of its use by student youth. The concept of "obscene language" is explained and the list of functions it performs is given. The subjective and objective reasons for the positive perception of alcohol are explained, which are not caused by the physiological effects of alcohol, but are a projection of psychological tendencies, needs and expectations on a particular psychophysiological background of alcohol intoxication. It is claimed that a group of people (usually perceived as an antisocial group) influences the formation of addiction to alcohol. In such a group, a young person acquires a certain status, finds a place for self-affirmation, positive self-esteem and satisfies other psychological needs that could not be met in the family, school, or other acceptable extracurricular activities. It is established that alcoholism becomes an inevitable component of antisocial behavior of members of such a group, contributes to the emergence of conflict situations in young people. The results of an empirical study are given. This study was conducted with 1-2 year students aged 17-19 (68 people took part) using the method "Are you an alcoholic?" Spicard-Thompson, questionnaires to study the use of profanity and methods of K. Thomas "Strategies of behavior in conflict situations" in the adaptation of NV Grishina. The results confirmed the tendency to increase the use of profanity among young people. It is stated that mostly obscene language is used by students unconsciously. It is determined that most young people use more than 2 styles of behavior in conflict. The key difference in the use of a certain strategy of behavior in the conflict between individuals who are prone to alcoholism and people who do not suffer from bad habits is described.

Key words: bad habits, obscene language, alcohol dependence, conflict, behavior, youth